

Но каквито усилия и да употребяваме за да задържимъ и опазимъ семейната връзка, ние не можемъ нищо да направимъ противъ нуждата. Семействата се дробятъ и разпръсватъ. Нуждата отдалѣчава членоветъ му единъ отъ други. Трѣбва да се живѣе, и ние се раздиламе. Писмата запазватъ за нѣколко време още връската; послѣ прѣставатъ и писмата; ние мислимъ още едни за други, но по рѣдко, и послѣ се забравяме. Като се разпръсватъ, семействата се расклоняватъ, и тѣзи безбройни фиданки не се знайтъ едни други: или пъкъ и най цвѣтущитѣ семейства загинаватъ неосѣтно. Редоветъ упразняватъ. Ергенството въспира расплодяванието, смъртта пожънва прѣждевременно. Името се заличава и поглѣща въ неизгладимото забвение. Това е конецътъ на семейството и конецътъ на нашия прѣдмѣтъ.

Неподобринъ съ мѣ азъ —
 В. Видинъ.